

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 16 grudnia 2019 r.

Poz. 2410

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 listopada 2019 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1118),
- 2) ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815),
- 3) ustawą z dnia 11 września 2019 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2020)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 12 listopada 2019 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 14–16 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1118), które stanowią:

„Art. 14. 1. Postępowania wszczęte na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

2. Jednostki samorządu terytorialnego mogą świadczyć usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa w zakresie i na warunkach określonych w decyzjach wydanych na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Decyzje wydane na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym wygasają z mocy prawa po upływie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 lit. c tiret drugie, pkt 21–23, art. 4 i art. 5, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 24 i 27, art. 6 i art. 7, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 2) odnośnika nr 1 oraz art. 17–23, art. 25, art. 32, art. 34 pkt 1, art. 35, art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36).”

„Art. 17. 1. Projekt pierwszego planu finansowego Funduszu Szerokopasmowego sporządza jego dysponent w terminie 14 dni od dnia utworzenia Funduszu.

2. Projekt pierwszego planu finansowego Funduszu Szerokopasmowego podlega uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie 14 dni roboczych od dnia jego przekazania przez dysponenta tego Funduszu.

3. Zmiana pierwszego planu finansowego Funduszu Szerokopasmowego podlega uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie 7 dni roboczych od dnia jego przekazania przez dysponenta tego Funduszu. Do zmiany pierwszego planu finansowego Funduszu Szerokopasmowego nie stosuje się przepisu art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, 1622 i 1649).

Art. 18. 1. W przypadku, gdy w celu wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/899 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie wykorzystywania zakresu częstotliwości 470–790 MHz w Unii (Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, s. 131) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej cofnie lub zmieni decyzję przyznającą prawo do dysponowania częstotliwością z zakresu 470–790 MHz w służbie radiodifuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, przyznając w decyzji prawo do dysponowania częstotliwością z zakresu 470–694 MHz w służbie radiodifuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, podmiot, na rzecz którego została wydana prawomocna decyzja w sprawie przyznania prawa do dysponowania częstotliwością z zakresu 470–694 MHz, zwana dalej „decyzją rezerwacyjną”, może zwrócić się do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie obniżenia opłaty, o której mowa w art. 185 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11, ponoszonej przez ten podmiot za prawo do dysponowania częstotliwością określoną w decyzji rezerwacyjnej, zwanej dalej „opłatą”, za okres 3 kolejnych lat od dnia wydania decyzji obniżającej opłatę, jednak nie wcześniej niż od dnia, w którym podmiot rozpoczął wykorzystywanie częstotliwości wyłącznie w zakresie 470–694 MHz.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć wniosek o obniżenie opłaty w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia decyzji rezerwacyjnej wydanej w pierwszej instancji przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządzi analizę dotyczącą kosztów migracji związanych z wykonaniem decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/899 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie wykorzystywania zakresu częstotliwości 470–790 MHz w Unii, z podziałem na koszty związane z migracją poszczególnych podmiotów z zakresu 470–790 MHz do zakresu 470–694 MHz.

4. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydaje decyzję w sprawie obniżenia opłaty, biorąc pod uwagę koszty wykazane w analizie, o której mowa w ust. 3, oraz kierując się zapewnieniem zrównoważonej konkurencji w zakresie rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych.

5. Wysokość obniżenia opłaty w danym roku nie może przekroczyć 80% tej opłaty.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowe warunki obniżenia opłaty, mając na uwadze zapewnienie zrównoważonej konkurencji w zakresie rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych.

Art. 19. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przekazuje na rachunek Funduszu Szerokopasmowego środki pobrane z tytułu opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 185 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11, w wysokości, o której mowa w art. 16a ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, pomniejszonej o kwoty wynikające z decyzji, o których mowa w art. 18 ust. 4.

Art. 20. Podmioty, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przekazują informacje, o których mowa w art. 29 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym, za rok 2019 według stanu na dzień 31 grudnia 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. oraz za rok 2020 według stanu na dzień 31 grudnia 2020 r. do dnia 31 marca 2021 r.

Art. 21. Wniosek w sprawie zawarcia umowy złożony na podstawie art. 19 ust. 1 albo art. 30 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest rozpatrywany na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 22. 1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 albo art. 30 ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z wyjątkiem art. 21 ust. 2a i art. 30 ust. 5 pkt 4 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do postępowań odwoławczych dotyczących decyzji, o których mowa w ust. 1, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 23. 1. Do postępowań dotyczących decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 18 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do postępowań odwoławczych dotyczących decyzji, o których mowa w ust. 1, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

„Art. 25. Do postępowań w sprawie pozwolenia na budowę, zatwierdzenia projektu budowlanego albo zgłoszenia budowy lub wykonywania robót budowlanych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym oraz przepisy ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

„Art. 32. Kary, o których mowa w art. 29d ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1 oraz w art. 209 ust. 1 i 1¹ ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nałożone do dnia 31 grudnia 2020 r., stanowią dochód budżetu państwa.”

Art. 34. „Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:”

„1) art. 29 ust. 7 i art. 29e ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 7 i art. 29e ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż do dnia 1 stycznia 2022 r., i mogą być zmieniane;”

„Art. 35. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat określający termin wdrożenia systemu, o którym mowa w art. 29g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 3 miesiące przed dniem wdrożenia systemu określonym w tym komunikacie.”

„Art. 37. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań wynikających z niniejszej ustawy wynosi 5 260 000 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi w:

- 1) 2019 r. – 0 zł;
- 2) 2020 r. – 4 316 000 zł;
- 3) 2021 r. – 0 zł;
- 4) 2022 r. – 236 000 zł;
- 5) 2023 r. – 0 zł;
- 6) 2024 r. – 236 000 zł;
- 7) 2025 r. – 0 zł;
- 8) 2026 r. – 236 000 zł;
- 9) 2027 r. – 0 zł;
- 10) 2028 r. – 236 000 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków stosuje się mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy lub ograniczeniu kosztów.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmu korygującego jest minister właściwy do spraw środowiska.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 11 pkt 3 i 4, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
 - 2) art. 1 pkt 5, art. 8 pkt 7 lit. b i art. 11 pkt 9 i 12 lit. b i c, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.;
 - 3) art. 1 pkt 10 lit. a, b tiret pierwsze i trzecie oraz lit. c w zakresie art. 29 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.”;
- 3) art. 109 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2020), który stanowi:

„Art. 109. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 85 pkt 5, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 88, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2020 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 22 listopada 2019 r. (poz. 2410)

USTAWA

z dnia 7 maja 2010 r.

o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) formy i zasady wspierania inwestycji telekomunikacyjnych, w tym związanych z sieciami szerokopasmowymi;
- 2) zasady działalności w zakresie telekomunikacji jednostek samorządu terytorialnego oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej;
- 3) zasady dostępu do infrastruktury technicznej i infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 4) prawa i obowiązki inwestorów, właścicieli, użytkowników wieczystych nieruchomości, osób, którym przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, zarządców nieruchomości oraz lokatorów, w szczególności w zakresie dostępu do nieruchomości, w celu zapewnienia warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych;
- 5) zasady lokalizowania regionalnych sieci szerokopasmowych oraz innej infrastruktury telekomunikacyjnej.

2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

3. Przepisów art. 17–26 nie stosuje się do lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) sieć szerokopasmowa – sieć telekomunikacyjną służącą do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu. Dostęp określa się jako szerokopasmowy, jeżeli wydajność łącza nie jest czynnikiem ograniczającym możliwość uruchomienia aplikacji dostępnych w sieci;
- 2) regionalna sieć szerokopasmowa – sieć szerokopasmową lub infrastrukturę telekomunikacyjną realizowaną przez jednostki samorządu terytorialnego, porozumienie, związek lub stowarzyszenie jednostek samorządu terytorialnego, porozumienie komunalne, spółkę kapitałową lub spółdzielnię z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, zamawiającego w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1528, 1655 i 2020) albo przez partnera prywatnego w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1445, 1527 i 2020) w ramach programów operacyjnych;
- 3) podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której przepisy szczególne przyznają zdolność prawną, zapewniającą infrastrukturę techniczną na potrzeby:
 - a) wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji gazu, energii elektrycznej lub ciepła,
 - b) zapewnienia oświetlenia w miejscach, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.¹⁾),
 - c) zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania lub odprowadzania ścieków, ogrzewania, systemów odwodnienia, w tym ciągów drenażowych,
 - d) transportu, w tym linii kolejowych, dróg, portów i lotnisk;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 730, 1435, 1495, 1517, 1520, 1524, 1556 i 2166.

- 4)²⁾ infrastruktura telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu – kanalizację kablową, linię kablową podziemną i nadziemną, instalację radiokomunikacyjną wraz z konstrukcją wsporczą do wysokości 5 m, szafy i słupki telekomunikacyjne oraz inne podobne urządzenia i obiekty, a także związany z nimi osprzęt i urządzenia zasilające, jeżeli nie są zaliczone do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000;
- 5) infrastruktura krytyczna – infrastrukturę krytyczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398);
- 6) infrastruktura techniczna – każdy element infrastruktury lub sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub w nim elementów infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem tej sieci telekomunikacyjnej, taki jak rurociągi, kanalizacja, maszty, kanały, komory, studzienki, szafki, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, wieże i słupy, z wyłączeniem:
 - a) kabli, w tym włókien światłowodowych,
 - b) elementów sieci wykorzystywanych do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
 - c) kanałów technologicznych w rozumieniu art. 4 pkt 15a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068, z późn. zm.³⁾);
- 7) szybka sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną zdolną do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s;
- 8) operator sieci – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej, w tym jednostkę samorządu terytorialnego;
- 9) punkt styku – miejsce, w którym możliwe jest połączenie publicznej sieci telekomunikacyjnej z instalacją telekomunikacyjną budynku.

2. Ilekroć w ustawie są używane określenia zdefiniowane w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.⁴⁾), określenia te należy rozumieć w znaczeniu tam przyjętym.

Rozdział 2

Działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji, Fundusz Szerokopasmowy oraz zasady dostępu do infrastruktury technicznej⁵⁾

Art. 3. 1. Jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:

- 1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych;
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz:
 - a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
 - b) podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,
 - c) użytkowników końcowych – w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7.

1a.⁶⁾ Działalność polegająca na budowie infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych może być podjęta, jeżeli na danym obszarze:

- 1) nie istnieją infrastruktura telekomunikacyjna i sieci telekomunikacyjne;
- 2) istniejące infrastruktura telekomunikacyjna i sieci telekomunikacyjne nie są dostępne lub nie odpowiadają zapotrzebowaniu jednostki samorządu terytorialnego.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815), która weszła w życie z dniem 25 października 2019 r.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 698, 730, 1495, 1716, 1815 i 2020.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643, 730, 1030, 1553, 1815 i 2005.

⁵⁾ Tytuł rozdziału w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1, wykonuje się:

- 1) przy zachowaniu kompatybilności i łączalności z innymi sieciami telekomunikacyjnymi tworzonymi przez podmioty publiczne lub finansowanymi ze środków publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, 1622, 1649 i 2020) oraz przy zagwarantowaniu przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, na zasadach równego traktowania, współkorzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych oraz dostępu do nich;
- 2) w sposób przejrzysty i niezakłócający rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji na rynkach telekomunikacyjnych.

3. Przy wykonywaniu działalności, o której mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy o pomocy publicznej.

4. Działalność, o której mowa w ust. 1, należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego.

5. Jednostka samorządu terytorialnego wykonuje działalność, o której mowa w ust. 1, na podstawie uchwały organu stanowiącego.

6. Informację o podjęciu działalności, o której mowa w ust. 1, ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej jednostki samorządu terytorialnego i w siedzibie tej jednostki oraz przekazuje się, w postaci elektronicznej, Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanemu dalej „Prezesem UKE”.⁷⁾ Prezes UKE niezwłocznie ogłasza informację w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

7. Informacja, o której mowa w ust. 6, zawiera opis przedsięwzięcia oraz uzasadnienie spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 2.

7a.⁸⁾ Jeżeli działalność, o której mowa w ust. 1, polega na świadczeniu przez jednostkę samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa, informacja, o której mowa w ust. 6, zawiera również określenie lokalizacji publicznie dostępnych punktów dostępu do Internetu oraz wskazanie obszaru, na którym jest świadczona usługa za pomocą tych punktów.

7b.⁸⁾ Jednostka samorządu terytorialnego aktualizuje informację, o której mowa w ust. 6, oraz informuje Prezesa UKE o:

- 1) zmianie lokalizacji publicznie dostępnych punktów dostępu do Internetu lub zmianie obszaru, na którym jest świadczona usługa dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa,
- 2) zaprzestaniu świadczenia usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa

– w terminie 14 dni odpowiednio od dnia wystąpienia zmiany albo zaprzestania świadczenia tej usługi.

7c.⁸⁾ Prezes UKE aktualizuje informację, o której mowa w ust. 6, w odniesieniu do świadczonej usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 7b.

8. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić wymagania techniczne i eksploatacyjne dla sieci telekomunikacyjnych, o których mowa w ust. 1, w celu zapewnienia wzajemnej kompatybilności i łączalności sieci.

Art. 3a.⁹⁾ 1. Organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego może udzielić podmiotom niezaliczanym do sektora finansów publicznych i nieprowadzącym działalności gospodarczej dotacji celowej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji związanych z zaspokojeniem potrzeb tych podmiotów w zakresie dostępu do szybkiej sieci telekomunikacyjnej w lokalizacji użytkownika końcowego.

⁷⁾ Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1118), która weszła w życie z dniem 12 grudnia 2018 r.

⁸⁾ Dodany przez art. 3 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielania tej dotacji i sposób jej rozliczania określa organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego w drodze uchwały.

3. Udzielenie dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, następuje na podstawie umowy zawartej przez jednostkę samorządu terytorialnego. Do tej umowy stosuje się odpowiednio art. 221 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 4. 1. Jednostka samorządu terytorialnego może, przed podjęciem działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1, wystąpić do Prezesa UKE z wnioskiem o opinię w sprawie wykonywania tej działalności.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera projekt planu określający formę, rodzaj i zakres planowanej działalności oraz opis sytuacji na obszarze tej działalności, w tym:

- 1) liczbę mieszkańców;
- 2) stopień pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych, z podziałem na rodzaje tych sieci;
- 3) odsetek mieszkańców korzystających z usług telekomunikacyjnych;
- 4) liczbę przedsiębiorców telekomunikacyjnych działających na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego oraz opis zakresu ich działalności telekomunikacyjnej;
- 5) inne informacje istotne dla oceny potrzeby podjęcia działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1.

3. Prezes UKE przedstawia opinię w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Prezesa UKE, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4, nie wyższą niż 5000 zł, uwzględniając skalę przedsięwzięcia oraz rodzaj działalności objętej planem.

Art. 5. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędącą działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z tym że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Art. 6. 1.¹⁰⁾ Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. c, w szczególności bezpłatna usługa dostępu do Internetu, o której mowa w art. 7, musi być proporcjonalna i niedyskryminująca.

2. (uchylony)¹¹⁾

3. (uchylony)¹¹⁾

Art. 7. 1.¹²⁾ Usługa dostępu do Internetu może być świadczona bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 5 oraz art. 6 ust. 1.

1a.¹³⁾ Jednostka samorządu terytorialnego może świadczyć usługę dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa wyłącznie w miejscach publicznych. Przepływność łącza dla tej usługi nie może być niższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie ust. 1b.

1b.¹³⁾ Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, minimalną przepływność łącza dla świadczonej przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa, uwzględniając interes użytkowników końcowych w zakresie efektywnego korzystania z usługi dostępu do Internetu w miejscach publicznych.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹¹⁾ Przez art. 3 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹³⁾ Dodany przez art. 3 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. (uchylony)¹⁴⁾

3. (uchylony)¹⁴⁾

4. (uchylony)¹⁴⁾

5. (uchylony)¹⁴⁾

Art. 8. Jednostka samorządu terytorialnego, powierzając przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu wykonywanie działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1, w przypadku gdy ze względu na warunki ekonomiczne nie jest możliwe na danym obszarze prowadzenie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego odpłatnej finansowo działalności telekomunikacyjnej, może:

- 1) udostępnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu infrastrukturę lub sieci telekomunikacyjne w zamian za opłaty niższe niż koszt wytworzenia;
- 2) współfinansować koszty ponoszone z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym lub przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na potrzeby świadczenia tych usług.

Art. 9. Jednostka organizacyjna jednostki samorządu terytorialnego prowadząca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązana prowadzić ewidencję w sposób umożliwiający odrębne obliczanie kosztów i przychodów, zysków i strat w zakresie budowy oraz nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, a także działalności telekomunikacyjnej.

Art. 10. Podmiot, który wykorzystał środki publiczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, do budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury telekomunikacyjnej wykorzystywanej do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub publicznej sieci telekomunikacyjnej lub nabył prawa do takiej infrastruktury lub sieci, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, jest obowiązany prowadzić ewidencję w sposób umożliwiający odrębne obliczanie kosztów i przychodów, zysków i strat w zakresie budowy oraz nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, a także działalności telekomunikacyjnej.

Art. 11. Organ jednostki samorządu terytorialnego właściwy w sprawach wydawania zezwoleń na zakładanie i przeprowadzanie na nieruchomości infrastruktury telekomunikacyjnej, sprawujący nadzór nad przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, zapewni strukturalny rozdział funkcji związanych z wykonywaniem zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

Art. 12. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany uwzględnić uzasadnione wnioski jednostki samorządu terytorialnego o zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego w zakresie połączenia sieci, zgodnie z przepisami działu II rozdziału 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 13. 1. Jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana uwzględnić uzasadnione wnioski przedsiębiorców telekomunikacyjnych, podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne oraz innych jednostek samorządu terytorialnego, o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz udogodnień towarzyszących.

2. Do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdział 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z tym że:

- 1) jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązana:
 - a) zawrzeć umowę o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie,
 - b) równo traktować przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach;
- 2) do decyzji o dostępie telekomunikacyjnym stosuje się przepisy działu I rozdział 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

3. W przypadku uzyskania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego:

- 1) dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności do urządzeń telekomunikacyjnych, budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej, lub
- 2) możliwości współkorzystania z budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej

– obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego stosuje się w tym samym zakresie i na tych samych warunkach do urządzeń, budynków, infrastruktury, udogodnień, usług i innych elementów objętych dostępem telekomunikacyjnym lub współkorzystaniem.

¹⁴⁾ Przez art. 3 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

4. Postanowienia ust. 3 stosuje się wyłącznie w zakresie, w jakim przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono obowiązki regulacyjne, uzyskał dostęp telekomunikacyjny lub możliwość współkorzystania z budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej od:

- 1) jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) podmiotu, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi lub umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym w zakresie budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej objętych dostępem telekomunikacyjnym lub współkorzystaniem.
- 3) (uchylony)

Art. 14. Przepisy art. 13 nie wyłączają obowiązków jednostek samorządu terytorialnego lub podmiotów, którym zostało powierzone wykonywanie działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1, wynikających z przepisów prawa telekomunikacyjnego.

Art. 15. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą prowadzić działania mające na celu pobudzenie lub agregację popytu użytkowników na usługi związane z szerokopasmowym dostępem do Internetu, w szczególności edukacyjne i szkoleniowe, polegające na wyposażeniu konsumentów w telekomunikacyjne urządzenia końcowe lub sprzęt komputerowy lub finansowaniu konsumentom kosztu usług telekomunikacyjnych.

2. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi, w drodze uchwały, warunki i tryb finansowania działalności, o której mowa w ust. 1, ustalając w szczególności warunki kwalifikowania beneficjentów udzielanej pomocy.

3. Działalność, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona w sposób niedyskryminujący, na zasadach przejrzystości i proporcjonalności oraz zmierza do utrzymania neutralności technologicznej.

4. Każde przedsięwzięcie jednostki samorządu terytorialnego podejmowane w zakresie działalności, o której mowa w ust. 1, wymaga uprzedniego ogłoszenia, wraz z jego opisem, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej jednostki samorządu terytorialnego i w siedzibie tej jednostki.

Art. 16. 1. Podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej, z zastrzeżeniem ust. 2, mogą:

- 1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych;
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

2. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego oraz operator systemu połączonego, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, nie mogą nabywać praw do infrastruktury telekomunikacyjnej, budować lub eksploatować tej infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych na cele inne niż realizacja zadań określonych dla nich w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

3. Do działalności, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 3 ust. 2 i 3.

Art. 16a.¹⁵⁾ 1. Tworzy się Fundusz Szerokopasmowy, zwany dalej „Funduszem”, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

2. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

3. Przychodami Funduszu są:

- 1) wpływy z opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o których mowa w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
- 2) 15% wpływów z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 185 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;
- 3) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 29d ust. 13 niniejszej ustawy oraz art. 209 ust. 1 i 1¹ ustawy, o której mowa w pkt 1;
- 4) odsetki od wolnych środków Funduszu przekazanych w zarządzanie na podstawie art. 78d ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

¹⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

4. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) działania wspierające rozwój szybkich sieci telekomunikacyjnych poprzez dofinansowanie lub udzielanie pożyczek na budowę lub przebudowę tych sieci oraz wykonywanie przyłączy telekomunikacyjnych do lokalizacji użytkownika końcowego;
- 2) działania mające na celu pobudzenie popytu użytkowników końcowych na usługi związane z szerokopasmowym dostępem do Internetu poprzez dofinansowanie zakupu usług telekomunikacyjnych, zakupu urządzeń multimedialnych oraz organizacji szkoleń rozwijających kompetencje cyfrowe lub udziału w tych szkoleniach;
- 3) koszty związane z obsługą Funduszu.

5. Wsparcia ze środków Funduszu udziela się w drodze otwartego i niedyskryminacyjnego naboru wniosków o udzielenie wsparcia.

6. Warunkiem ubiegania się o wsparcie ze środków Funduszu jest spełnienie wymagań określonych każdorazowo dla danego naboru wniosków o udzielenie wsparcia.

7. Wsparcia ze środków Funduszu udziela się na podstawie umowy zawartej pomiędzy dysponentem Funduszu a beneficjentem.

8. Dysponent Funduszu może, w drodze umowy, powierzyć, za wynagrodzeniem, instytucji mu podległej lub przez niego nadzorowanej wykonywanie w jego imieniu zadań w zakresie udzielania wsparcia, w tym zawierania umów o udzielenie wsparcia oraz kontrolowania i rozliczania udzielonego wsparcia. Wynagrodzenie instytucji jest kosztem związanym z obsługą Funduszu.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania wsparcia ze środków Funduszu, mając na uwadze przeznaczenie środków Funduszu i racjonalne gospodarowanie tymi środkami.

Art. 17. 1. Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej.

2. Dostęp do infrastruktury technicznej jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej.

Art. 18. 1. Warunki dostępu do infrastruktury technicznej, w tym techniczne, eksploatacyjne i finansowe warunki współpracy, strony ustalają w umowie o dostępie do infrastruktury technicznej, zawartej na piśmie pod rygorem nieważności.

2. Prezes UKE może wezwać operatora sieci do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej.

3. Po przedstawieniu przez operatora sieci informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej Prezes UKE, kierując się kryteriami określonymi w art. 22 ust. 1–3, może, w drodze decyzji, określić warunki zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej.¹⁶⁾ Przepis art. 22 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

4. Decyzję w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej wydaje się w uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Prezesem URE” – w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych;
- 2) Prezesem Urzędu Transportu Kolejowego, zwanym dalej „Prezesem UTK” – w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego.

4a.¹⁷⁾ Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4, nie obejmuje finansowych warunków współpracy. W tym zakresie podmioty, o których mowa w ust. 4, przedstawiają opinię.

5.¹⁸⁾ Niezajęcie stanowiska przez podmioty, o których mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie podlegającym uzgodnieniu.

5a.¹⁹⁾ Niewydanie opinii, o której mowa w ust. 4a zdanie drugie, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie finansowych warunków współpracy.

¹⁶⁾ Zdanie pierwsze ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

6. Operator sieci, któremu wydano decyzję w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, jest obowiązany do zawierania umów, o których mowa w ust. 1, na warunkach nie gorszych niż określone w tej decyzji.

7. Operator sieci, któremu wydano decyzję w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, zamieszcza na swojej stronie internetowej aktualne warunki zapewnienia tego dostępu.

8. Operator sieci, któremu wydano decyzję w sprawie określenia warunków dostępu do infrastruktury technicznej, przekazuje Prezesowi UKE informację o adresie swojej strony internetowej w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia na niej warunków zapewniania tego dostępu. Informacja o adresie strony internetowej jest udostępniana przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej „punktem informacyjnym do spraw telekomunikacji”.

9.²⁰⁾ Prezes UKE może zmienić decyzję w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej:

- 1) na wniosek operatora sieci, któremu tę decyzję wydano;
- 2) z urzędu w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej lub użytkowników końcowych lub zapewnienia ochrony skutecznej konkurencji.

10.²⁰⁾ W postępowaniu w sprawie zmiany decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przepisy ust. 2–5a stosuje się odpowiednio.

Art. 19. 1. Operator sieci jest obowiązany prowadzić negocjacje w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności.

2a.²¹⁾ W razie niemożności doręczenia pisma w toku negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się przepisy art. 139 § 1–2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

3. Wniosek o dostęp do infrastruktury technicznej określa infrastrukturę szybkiej sieci telekomunikacyjnej, planowaną do realizacji, wraz ze wstępnym harmonogramem jej realizacji.

4. Operator sieci może odmówić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do infrastruktury technicznej, jeżeli:

- 1) umieszczenie elementów sieci telekomunikacyjnej w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem nie jest możliwe ze względów technicznych;
- 2) nie ma dostępnej przestrzeni do umieszczenia elementów sieci telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem przyszłego zapotrzebowania operatora sieci na miejsce w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem, co wynika z przedstawionego przez operatora sieci harmonogramu planowanej do realizacji inwestycji obejmującej pozostałe miejsce w infrastrukturze technicznej;
- 3) nie jest możliwe wykorzystanie infrastruktury technicznej ze względu na bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, integralność i bezpieczeństwo sieci, w szczególności infrastruktury krytycznej;
- 4) planowane usługi telekomunikacyjne mogą spowodować poważne zakłócenia w świadczeniu innych usług za pośrednictwem tej samej infrastruktury technicznej;
- 5) zapewnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu inny niż określony we wniosku, skuteczny dostęp do infrastruktury technicznej, który:
 - a) spełnia potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie zapewnienia szybkich sieci telekomunikacyjnych,
 - b) jest oferowany na warunkach niezakłócających uczciwej konkurencji.

5. Operator sieci jest obowiązany przedstawić wnioskodawcy na piśmie szczegółowo uzasadnione przyczyny odmowy dostępu do infrastruktury technicznej nie później niż w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 20. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie do infrastruktury technicznej lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz użytkowników końcowych.

²⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 21. 1. (uchylony)

2.²²⁾ W przypadku odmowy udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatora sieci lub niezawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taki dostęp każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej.

2a.²²⁾ Do wniosku do Prezesa UKE o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej dołącza się:

- 1) wniosek w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej;
- 2) potwierdzenie doręczenia drugiej stronie lub potwierdzenie nadania przesyłką poleconą wniosku, o którym mowa w pkt 1;
- 3) dokumenty z negocjacji prowadzonych z drugą stroną, o ile druga strona podjęła negocjacje;
- 4) projekt umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

3. Strony są obowiązane przedłożyć Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, swoje stanowiska wobec rozbieżności oraz dokumenty niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

Art. 22. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu.

2. Prezes UKE, wydając decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tego tytułu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów, w szczególności bierze pod uwagę cele określone w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz. Urz. UE L 108 z 24.04.2002, str. 33, z późn. zm.) oraz wpływ dostępu do infrastruktury technicznej na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych.

3. Opłaty z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej określa się w wysokości, która umożliwia zwrot części kosztów, które ponosi ten podmiot w związku z utrzymaniem tej infrastruktury.

4. Operator sieci, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej, przedstawia Prezesowi UKE uzasadnienie wysokości opłat z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej, w którym uwzględnia kryteria, o których mowa w ust. 2 lub 3.

5. Decyzja w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie nią objętym zastępuje umowę o tym dostępie.

6. Decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej wydaje się w uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem URE – w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych;
- 2) Prezesem UTK – w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego.

6a.²³⁾ Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 6, nie obejmuje finansowych warunków współpracy. W tym zakresie podmioty, o których mowa w ust. 6, przedstawiają opinię.

7.²⁴⁾ Niezajęcie stanowiska przez podmioty, o których mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie podlegającym uzgodnieniu.

7a.²⁵⁾ Niewydanie opinii, o której mowa w ust. 6a zdanie drugie, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie finansowych warunków współpracy.

8.²⁶⁾ W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, decyzja o dostępie do infrastruktury technicznej wygasa z mocy prawa w części objętej umową.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

9.²⁷⁾ Decyzja w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej może zostać zmieniona przez Prezesa UKE na wniosek każdej ze stron, której ona dotyczy, lub z urzędu, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej lub użytkowników końcowych lub zapewnienia ochrony skutecznej konkurencji.

10.²⁷⁾ W postępowaniu w sprawie zmiany decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej przepisy ust. 1–7a stosuje się odpowiednio.

Art. 23. Do decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 24. 1. Strona umowy o dostępie do infrastruktury technicznej przekazuje tekst tej umowy Prezesowi UKE w terminie 14 dni od dnia jej podpisania.

2. Umowa o dostępie do infrastruktury technicznej jest jawna.

3. Na wniosek strony umowy o dostępie do infrastruktury technicznej Prezes UKE może wyrazić zgodę, aby niektóre postanowienia umowy były wyłączone z obowiązku jawności. Wyłączenie to nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej.

4. Na wniosek zainteresowanego podmiotu Prezes UKE nieodpłatnie udostępnia przekazane mu umowy o dostępie do infrastruktury technicznej.

Art. 24a. 1. Do zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 i art. 21–24.

2. Do wniosku o zmianę umowy o dostępie do infrastruktury technicznej dołącza się tekst tej umowy, a w przypadku umowy, która była co najmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity tekst tej umowy, zawierający wszelkie dokonane w niej zmiany.

Art. 25. Podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej jest obowiązany prowadzić ewidencję w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów, przychodów, zysków i strat w zakresie swojej podstawowej działalności oraz działalności, o której mowa w art. 16 ust. 1, a także dostępu do infrastruktury technicznej.

Art. 25a. 1. W celu umożliwienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu ubiegania się o dostęp do infrastruktury technicznej operator sieci jest obowiązany udostępnić mu informacje dotyczące tej infrastruktury na obszarze, na którym przedsiębiorca ten planuje realizować szybką sieć telekomunikacyjną.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) lokalizację, w tym przebieg infrastruktury technicznej;
- 2) charakterystykę i aktualny sposób użytkowania infrastruktury technicznej;
- 3) dane kontaktowe operatora sieci w sprawach dostępu do infrastruktury technicznej.

3. W celu uzyskania informacji, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny składa do operatora sieci wniosek w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 700, 730, 848 i 1590), w którym określa obszar, na którym planuje realizować szybką sieć telekomunikacyjną.

4. Operator sieci udostępnia informacje, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 3.

5. Operator sieci może odmówić udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim:

- 1) są one dostępne za pośrednictwem punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji;
- 2) jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 6b.

6. W przypadku odmowy udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, operator sieci jest obowiązany przedstawić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 3, szczegółowo uzasadnione przyczyny swojej odmowy.

²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

7. W przypadku gdy operator sieci odmówił udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, ze względu na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 25d ust. 1, może uchylić to zastrzeżenie, jeżeli uzna, że informacje te są niezbędne dla realizacji szybkich sieci telekomunikacyjnych. Przepis art. 29 ust. 6b stosuje się odpowiednio.

8. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystane wyłącznie do celów związanych z uzyskaniem dostępu do infrastruktury technicznej i realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej, a przedsiębiorca telekomunikacyjny, któremu zostały one udostępnione, jest obowiązany do podejmowania niezbędnych środków w celu zachowania ich poufności.

Art. 25b. 1. W celu umożliwienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu ubiegania się o dostęp do infrastruktury technicznej operator sieci jest obowiązany umożliwić mu dokonanie inspekcji określonych elementów infrastruktury technicznej w miejscu, w którym ona się znajduje.

2. W celu dokonania inspekcji, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny składa do operatora sieci wnioski w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w którym określa elementy infrastruktury telekomunikacyjnej związane z planowaną realizacją szybkiej sieci telekomunikacyjnej.

3. Operator sieci jest obowiązany uwzględnić wniosek, o którym mowa w ust. 2, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania. Przepisy art. 25a ust. 5 pkt 2 oraz ust. 6–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 25c. 1. Obowiązek udzielenia informacji, o którym mowa w art. 18 ust. 2 i art. 25a ust. 1, oraz obowiązek umożliwienia dokonania inspekcji, o którym mowa w art. 25b ust. 1, nie dotyczą infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury krytycznej, której wykorzystanie do celów szybkich sieci telekomunikacyjnych jest niemożliwe ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo i porządek publiczny. Informacje te nie są przekazywane do punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje infrastruktury, o której mowa w ust. 1, kierując się wymaganiami szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz bezpieczeństwem i integralnością infrastruktury technicznej, zdrowiem publicznym, obronnością, bezpieczeństwem państwa oraz bezpieczeństwem i porządkiem publicznym nie wskazując, które elementy infrastruktury technicznej stanowią infrastrukturę krytyczną.

Art. 25d. 1. Z zastrzeżeniem ust. 3, spory w sprawach, o których mowa w art. 25a i art. 25b, między operatorem sieci a operatorem wnioskującym o udostępnienie informacji, o których mowa w art. 25a ust. 1, lub o umożliwienie dokonania inspekcji, o której mowa w art. 25b ust. 1, rozstrzyga Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek jednej ze stron.

2. Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, kierując się niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się w uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem URE – w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych;
- 2) Prezesem UTK – w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego.

4. Niezajęcie stanowiska przez podmioty, o których mowa w ust. 3, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia im projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

Art. 26. 1. Działalność, o której mowa w art. 16 ust. 1, nie może:

- 1) obniżać bezpieczeństwa dostarczania i jakości wody do spożycia, paliw gazowych lub energii elektrycznej lub ciepłej;
- 2) powodować niekorzystnej zmiany cen lub stawek opłat za dostarczane: wodę, paliwa gazowe lub energię elektryczną lub ciepłą i zakresu ich dostarczania odbiorcom przyłączonym do sieci;
- 3) uniemożliwiać wywiązywanie się przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska;
- 4) uniemożliwiać racjonalnego korzystania z infrastruktury technicznej wykorzystywanej do wykonywania ich podstawowej działalności.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej wykonujących działalność w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków.

Art. 27. 1. Podmiot, który:

- 1) wykorzystał środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do:
 - a) budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, lub
 - b) nabycia praw do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej,
- 2) nabył prawa do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, o których mowa w pkt 1 lit. a

– zapewnia dostęp do takiej infrastruktury lub sieci przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jeżeli obowiązek ten wynika z przepisów prawa, decyzji, umów lub innych aktów, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych tej budowy, przebudowy, tego remontu lub nabycia praw.

2. Warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1, w tym techniczne, eksploatacyjne i finansowe warunki współpracy, strony ustalają w umowie o dostępie do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, zawartej na piśmie pod rygorem nieważności.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić negocjacje w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

4. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej.

5. W przypadku niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, odmowy udzielenia tego dostępu lub niezawarcia umowy o dostępie w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej.

6. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie dostępu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu;
- 2) zasady zapewnienia dostępu określone w przepisach prawa, decyzjach, umowach lub innych aktach, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, lub nabycia praw do nich.

7. Do dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne oraz przepisy art. 18 ust. 1–3 i 6–8, art. 19 ust. 1 i 2, art. 21 ust. 2 i 2a, art. 22 ust. 8 oraz art. 24 niniejszej ustawy.

8. Do zmiany umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, przepisy ust. 2–7 oraz art. 24a ust. 2 stosuje się odpowiednio.

9. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, zmianą zapotrzebowania na usługi, zmianą sytuacji rynkowej lub potrzebą wykonania obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, wynikającego z przepisów prawa, decyzji, umów lub innych aktów, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy, remontu infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej lub nabycia praw do nich.

Art. 28. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Prezesa UKE i Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może określić, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania pomocy publicznej dotyczącej wykonywania działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–2 i pkt 3 lit. c i art. 16, w odniesieniu do sieci szerokopasmowych w szczególności w zakresie dotyczącym:

- 1) możliwości udostępniania przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnych w zamian za opłaty niższe niż koszt wytworzenia,
- 2) możliwości współfinansowania kosztów ponoszonych z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym na potrzeby świadczenia tych usług

– kierując się Komunikatem Komisji Wtyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz. Urz. UE C 235 z 30.09.2009, str. 7).

Art. 29. 1. Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:²⁸⁾

Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:²⁹⁾

- 1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;
- 2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację;
- 3)³⁰⁾ **informacje o przebiegu światłowodowych i innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu.**

2. W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1)³¹⁾ państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,
- 1)³²⁾ **państwowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,**
- 1a)³³⁾ jednostki samorządu terytorialnego prowadzące działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, w formie niewyodrębnionej w ramach ich osobowości prawnej oraz jednostki organizacyjne, którym jednostka samorządu terytorialnego powierzyła prowadzenie działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1,
- 2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.³⁴⁾

– **przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, a także informacje o publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.**³⁵⁾

2a.³⁶⁾ Informacje o:

- 1) **posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu – przekazuje się w terminie:**
 - a) **do dnia 31 sierpnia – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca,**
 - b) **do dnia 28 lutego – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku;**

²⁸⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 29.

²⁹⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

³⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

³¹⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 32.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

³³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁴⁾ Część wspólna w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 35.

³⁵⁾ Część wspólna w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. b tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

³⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

2) budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych – przekazuje się corocznie w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

2b.³⁷⁾ Podmioty, o których mowa w ust. 2, które nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację i nie świadczą usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, przekazują Prezesowi UKE corocznie w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, oświadczenie, że nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację i nie świadczą usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.

3. Do informacji, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

4. Główny Geodeta Kraju, na wniosek Prezesa UKE, udostępnia informacje z centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego niezbędne dla potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1. Informacje udostępnia się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. Prezes UKE może, o ile nie narusza to tajemnic prawnie chronionych lub nie zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa, przekazać Głównemu Geodecie Kraju inwentaryzację, o której mowa w ust. 1, celem zamieszczenia na geoportalu infrastruktury informacji przestrzennej oraz w krajowej bazie danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu.

6.³⁸⁾ Inwentaryzacja, o której mowa w ust. 1, jest jawna i każdy ma prawo wglądu do tej inwentaryzacji oraz pobierania i otrzymywania danych z niej pochodzących, o ile nie narusza to tajemnic prawnie chronionych lub nie zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa.

6a. Informacje, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 192 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

6b. Nie podlegają zastrzeżeniu ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa informacje dotyczące usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz infrastruktury telekomunikacyjnej i infrastruktury technicznej, które mogą być wykorzystane w celu świadczenia tych usług, w zakresie obejmującym:

- 1) dane kontaktowe przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który może świadczyć usługi w danej lokalizacji;
- 2) dane adresowe budynku oraz inne dane identyfikujące lokalizację, w której przedsiębiorca telekomunikacyjny może świadczyć usługi;
- 3) technologię usługi możliwej do świadczenia;
- 4) maksymalną przepustowość usługi dostępu do Internetu możliwą do zaoferowania użytkownikowi końcowemu;
- 5) infrastrukturę telekomunikacyjną i infrastrukturę techniczną, które mogą być wykorzystane w celu świadczenia usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1,
- 2) elektroniczny format przekazywania danych,
- 3) szczegółowy zakres i sposób prezentowania informacji w inwentaryzacji,
- 4) wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE informacji, o których mowa w ust. 2, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania

– kierując się potrzebą zapewnienia rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, a także potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.

³⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 10 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Rozdział 2a

Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji

Art. 29a. 1. Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji jest prowadzony przez Prezesa UKE.

2. Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji jest prowadzony za pośrednictwem strony internetowej tego punktu informacyjnego.

Art. 29b. 1.³⁹⁾ W ramach punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji zapewnia się każdemu operatorowi sieci, o ile nie zagraża to bezpieczeństwu państwa, dostęp do posiadanych przez Prezesa UKE informacji:

- 1) w zakresie procedur i formalności wymaganych przed rozpoczęciem robót budowlanych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, w trakcie ich wykonywania oraz do ich zakończenia i rozpoczęcia użytkowania tej infrastruktury, w tym informacji o wymaganych decyzjach, zgłoszeniach i zawiadomieniach do właściwych organów, a także zwolnieniach z obowiązku ich uzyskania lub dokonania;
- 2) uzyskanych w wyniku inwentaryzacji, o której mowa w art. 29 ust. 1;
- 3) o istniejącej infrastrukturze technicznej, innej niż infrastruktura objęta inwentaryzacją, o której mowa w art. 29 ust. 1, a także o kanałach technologicznych, określających:
 - a) ich lokalizację i przebieg,
 - b) rodzaj i aktualny stan oraz sposób użytkowania,
 - c) dane kontaktowe w sprawach dostępu;
- 4) o planach inwestycyjnych w zakresie wykonywanych lub planowanych robót budowlanych, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych, dotyczących infrastruktury technicznej lub kanałów technologicznych, określających:
 - a) lokalizację i rodzaj robót,
 - b) element infrastruktury technicznej lub kanału technologicznego, którego roboty dotyczą,
 - c) przewidywaną datę rozpoczęcia robót i czas ich trwania,
 - d) dane kontaktowe w sprawach koordynacji robót budowlanych;
- 5) o stronach internetowych, na których zostały zamieszczone warunki dostępu, o których mowa w art. 18 ust. 7 i art. 35a ust. 7 niniejszej ustawy oraz art. 39b ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2129 i 2161 oraz z 2019 r. poz. 83, 125, 1815 i 2020);
- 6) o obowiązujących stawkach opłaty za zajęcie pasa drogowego w celach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 1–3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustalonych w drodze uchwały, o której mowa w art. 40 ust. 8 tej ustawy.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, gromadzi się w bazie danych prowadzonej w systemie teleinformatycznym zapewniającym gromadzenie, aktualizację i udostępnianie tych informacji w sposób jednolity dla obszaru całego kraju.

3. System teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 2, umożliwia:

- 1) bezpośrednie wprowadzanie informacji przez podmioty, o których mowa w art. 29c ust. 1 i art. 29d ust. 1–4, 6 i 7, do bazy danych oraz ich aktualizowanie przez stronę internetową punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji;
- 2) identyfikację podmiotu wprowadzającego informacje.

4.⁴⁰⁾ Informacje udostępnione przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności przez operatorów sieci, którym zostały udostępnione.

5. Nie można odmówić udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 4, ze względu na zastrzeżenie tajemnicy przedsiębiorstwa.

³⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 11 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

6. Do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 4, w zakresie infrastruktury technicznej przedsiębiorców telekomunikacyjnych stosuje się odpowiednio przepis art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

7. Udostępnienie informacji, o których mowa w ust. 1, jest nieodpłatne.

Art. 29c. 1.⁴¹⁾ Operator sieci przekazuje Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, w celu ich udostępniania przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji. Operator sieci przekazuje te informacje corocznie w terminie do dnia 31 marca według stanu faktycznego i prawnego na dzień 31 grudnia poprzedniego roku. Obowiązek wskazany w zdaniu drugim dotyczy również aktualizacji informacji przekazanych Prezesowi UKE w celu ich udostępniania przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji.

2. (uchylony)⁴²⁾

Art. 29d. 1. Główny Geodeta Kraju przekazuje Prezesowi UKE z centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego posiadane w postaci elektronicznej informacje:

- 1) o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, poprzez zapewnienie nieodpłatnego dostępu do danych przestrzennych i związanych z nimi usług, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2019 r. poz. 725, 730 i 1309);
- 2) inne, przydatne dla celów przygotowania i realizacji inwestycji telekomunikacyjnych, w zakresie uzgodnionym z Prezesem UKE, a następnie aktualizuje te informacje nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy.

2. Właściwy terytorialnie marszałek województwa oraz właściwy terytorialnie starosta i prezydent miasta na prawach powiatu przekazują Prezesowi UKE, na jego wniosek, odpowiednio z wojewódzkiego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz z powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w szczególności z geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, posiadane w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, które nie znajdują się w centralnym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

3. Podmiot, który zarządza terenem zamkniętym, przekazuje Prezesowi UKE, na jego wniosek, posiadane w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, dotyczące tego terenu.

4. Właściwy zarządca drogi przekazuje Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje:⁴³⁾

- 1) o kanałach technologicznych zlokalizowanych w pasie drogowym, na obszarze jego właściwości, w zakresie, o którym mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4;
- 2) o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, w zakresie infrastruktury technicznej, dla której wydał decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 3 lub art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

5. Właściwy zarządca drogi przekazuje informacje, o których mowa w:

- 1) art. 29b ust. 1 pkt 3 – nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia budowy kanału technologicznego;
- 2) art. 29b ust. 1 pkt 3, w zakresie infrastruktury technicznej, dla której wydał decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 3 lub art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych – w terminie 30 dni od dnia wydania zezwolenia;
- 3) art. 29b ust. 1 pkt 4, w zakresie kanałów technologicznych – w terminie określonym w art. 39 ust. 6a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

6.⁴⁴⁾ Wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta i marszałek województwa przekazują Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, informacje o stawkach opłaty, o której mowa w art. 29b ust. 1 pkt 6, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

7. Podmioty inne niż wymienione w ust. 1–4, które ze względu na zakres swoich zadań posiadają w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, niezwłocznie przekazują je Prezesowi UKE, na jego wniosek.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 2–4, 6 i 7, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić Prezesa UKE o zmianach dotyczących informacji mu przekazanych.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴²⁾ Przez art. 1 pkt 12 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴³⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

9. Podmioty, o których mowa w ust. 1–4 i 7, mogą odmówić przekazania Prezesowi UKE informacji, jeżeli jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo i porządek publiczny. W przypadku gdy informacje te stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, przy ich przekazaniu należy poinformować o tym Prezesa UKE.

10. Jeżeli informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, posiadane przez podmioty, o których mowa w ust. 1–4, oraz inne podmioty, które posiadają choćby niektóre z tych informacji w postaci elektronicznej ze względu na zakres swoich zadań, nie są dostępne przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji, podmioty te udostępniają te informacje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, na jego wniosek, w posiadanej formie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio.

11. Udostępnienie informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, posiadanych przez podmioty, o których mowa w ust. 1–4, oraz inne podmioty, które posiadają choćby niektóre z tych informacji w postaci elektronicznej ze względu na zakres swoich zadań, które nie są dostępne przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji, jest nieodpłatne, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

12.⁴⁵⁾ W przypadku stwierdzenia przez Prezesa UKE niewypełnienia przez podmioty, o których mowa w ust. 4 i 6, obowiązku przekazania w terminie informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, 4 i 6, Prezes UKE wzywa właściwy podmiot do realizacji obowiązku w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE.

13.⁴⁵⁾ W przypadku gdy podmiot, wezwany przez Prezesa UKE na podstawie ust. 12, nie przekaze żądanych informacji w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE, Prezes UKE wymierza temu podmiotowi, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar pieniężnych stanowią przychód Funduszu.

14.⁴⁵⁾ Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 13. W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 13, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 29e. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres przekazywanych informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, 4 i 6,
 - 2) elektroniczny format przekazywania informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, 4 i 6,
 - 3) wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE przez podmioty, o których mowa w art. 29c ust. 1 i art. 29d ust. 4 i 6, informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, 4 i 6, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania
- kierując się potrzebą zapewnienia rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, 4 i 6, a także mając na uwadze konieczność usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych Prezesowi UKE.

Art. 29f. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prezentowania informacji gromadzonych w bazie danych, o której mowa w art. 29b ust. 2, w tym rodzaj i skalę map,
 - 2) wymagania techniczne i eksploatacyjne systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 29b ust. 2
- kierując się potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu udostępniania informacji.

Rozdział 2b⁴⁶⁾

System Informacyjny o Instalacjach Wytwarzających Promieniowanie Elektromagnetyczne

Art. 29g. 1. System Informacyjny o Instalacjach Wytwarzających Promieniowanie Elektromagnetyczne, zwany dalej „systemem informacyjnym PEM”, jest publiczną bazą danych zawierającą informacje o polu elektromagnetycznym w środowisku, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

2. System informacyjny PEM jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, który zapewnia gromadzenie, aktualizację i udostępnianie informacji, o których mowa w ust. 1, w sposób jednolity dla obszaru całego kraju.

⁴⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁶⁾ Rozdział dodany przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 29h. 1. System informacyjny PEM zapewnia publiczny i nieodpłatny dostęp do prezentowanych na stronie internetowej w postaci map cyfrowych i tabel następujących informacji:

- 1) o poziomach pola elektromagnetycznego pochodzących z pomiarów lub badań:
 - a) o których mowa w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.⁴⁷⁾),
 - b) o których mowa w art. 123 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zgromadzonych w systemie informatycznym Inspekcji Ochrony Środowiska „Ekoinfonet”,
 - c) o których mowa w art. 17 ust. 3a ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1355, 1501 i 1680),
 - d) prowadzonych przez podmioty inne niż wymienione w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska lub instytucje, poza Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, i wykonanych przez akredytowane laboratoria w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2019 r. poz. 155);
- 2) o lokalizacjach instalacji radiokomunikacyjnych wykorzystywanych na cele ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, z wyłączeniem informacji o infrastrukturze krytycznej;
- 3) o rozkładzie natężeń pola elektromagnetycznego pochodzącego z instalacji, o których mowa w pkt 2;
- 4) wynikających z pozwoleń, o których mowa w art. 143 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
- 5) pochodzących z rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 144c ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
- 6) o zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz o ponownych zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 6 pkt 2 tej ustawy, dotyczących instalacji radiokomunikacyjnych emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W.

2. System informacyjny PEM umożliwia:

- 1) bezpośrednie wprowadzanie informacji, o których mowa w ust. 1, do bazy danych oraz ich aktualizowanie przez stronę internetową systemu informacyjnego PEM;
- 2) identyfikację podmiotu wprowadzającego lub aktualizującego informacje, o których mowa w ust. 1;
- 3) sporządzanie analiz, agregację oraz przetwarzanie informacji, o których mowa w ust. 1, dla dowolnie wybranej lokalizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie modeli obliczeniowych;
- 4) przeprowadzanie symulacji dodania nowych instalacji emitujących pole elektromagnetyczne o określonych parametrach i obliczenia ich wpływu na natężenie pola elektromagnetycznego w środowisku;
- 5) generowanie zgłoszenia instalacji, o którym mowa w art. 152 ust. 1 lub 6 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

3. Dostęp do systemu informacyjnego PEM w zakresie, o którym mowa w ust. 2, posiadają:

- 1) przedsiębiorcy telekomunikacyjni prowadzący instalacje emitujące pole elektromagnetyczne lub będący użytkownikami takich instalacji lub planujący nowe instalacje emitujące pole elektromagnetyczne;
- 2) akredytowane laboratoria w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności;
- 3) Prezes UKE;
- 4) organy Inspekcji Ochrony Środowiska, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska;
- 5) organy ochrony środowiska, o których mowa w art. 376 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 6) organy inspekcji sanitarnej, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59);
- 7) podmioty inne niż wymienione w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska lub instytucje, poza Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, prowadzące pomiary pola elektromagnetycznego wykonywane przez akredytowane laboratoria w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

⁴⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1403, 1495, 1501, 1527, 1579, 1680, 1712, 1815, 2087 i 2166.

Art. 29i. 1. Prowadzący instalację radiokomunikacyjną, która emituje pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, lub użytkownik takiej instalacji udostępnia w systemie informacyjnym PEM wyniki pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w terminie 30 dni od dnia wykonania tych pomiarów.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska udostępnia w systemie informacyjnym PEM wyniki kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 3a ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia wykonania pomiarów.

3. Podmioty inne niż wymienione w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska lub instytucje, poza Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, prowadzące pomiary pól elektromagnetycznych wykonane przez akredytowane laboratoria w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności udostępniają w systemie informacyjnym PEM wyniki pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w terminie 30 dni od dnia wykonania tych pomiarów.

4. Organy ochrony środowiska udostępniają w systemie informacyjnym PEM informacje o zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz o ponownych zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 6 pkt 2 tej ustawy, dotyczących instalacji radiokomunikacyjnych emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, w terminie 3 dni od dnia dokonania zgłoszenia lub ponownego zgłoszenia.

Rozdział 3

Łącza telekomunikacyjne w budynkach oraz prawo drogi

Art. 30. 1. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku, polegający na:⁴⁸⁾

- 1) zapewnieniu możliwości wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe,
- 2) umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku,
- 3) umożliwieniu wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli:
 - a) nie istnieje instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s lub
 - b) istniejąca instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
- 4) umożliwieniu korzystania z punktu styku,
- 5)⁴⁹⁾ umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu przyłącza telekomunikacyjnego lub instalacji telekomunikacyjnej budynku będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
- 6)⁵⁰⁾ umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w pkt 1–5 i ust. 3

– w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku.

1a. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, uważa się za spełniony w szczególności, gdy:

- 1) właściciel instalacji telekomunikacyjnej budynku nie podejmuje negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej instalacji;
- 2) właściciel instalacji telekomunikacyjnej budynku odmawia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej instalacji;

⁴⁸⁾ Wprowadzenie do wyliczenia ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 15 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 15 lit. a tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 3) oferowane warunki dostępu do instalacji są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowanie użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług, w tym cenowych i jakościowych;
- 4) przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy usługi w innej technologii niż instalacja telekomunikacyjna w budynku.

1b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jest niezależny od tego, czy budynek został ukończony i czy rozpoczęto jego użytkowanie, choćby w budynku istniała lub była wykonywana inna instalacja telekomunikacyjna.

1c.⁵¹⁾ Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do korzystania z dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla właściciela, użytkownika wieczystego oraz osób, którym przysługują inne prawa do nieruchomości, z uwzględnieniem przeznaczenia budynku oraz jego stanu technicznego i estetycznego, a także do przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po doprowadzeniu przyłącza telekomunikacyjnego, wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzeniu kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczeniu takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej.

1d. Jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny uzyskał dostęp, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji Prezesa UKE, a przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, stosuje się odpowiednio przepisy art. 128 ust. 4 i art. 129 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204, z późn. zm.⁵²⁾).

1e. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może zwrócić się do właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości z wnioskiem o udzielenie mu informacji o:

- 1) danych kontaktowych właściciela kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku i przyłącza telekomunikacyjnego;
- 2) podmiotach korzystających z punktu styku;
- 3) innych przedsiębiorcach telekomunikacyjnych korzystających z kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku i przyłącza telekomunikacyjnego;
- 4) numerze księgi wieczystej nieruchomości;
- 5) osobach lub podmiotach uprawnionych do zawarcia umowy w sprawie dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, wraz z ich adresami do doręczeń.

1f.⁵³⁾ Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany udzielić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu informacji, o których mowa w ust. 1e pkt 1, 2, 4 i 5, oraz – o ile są w jego posiadaniu – informacji, o których mowa w ust. 1e pkt 3, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie. Jeżeli podmiot, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie posiada informacji, o których mowa w ust. 1e pkt 3, informuje o tym przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w tym samym terminie.

1g. (uchylony)⁵⁴⁾

2. (uchylony)

3.⁵⁵⁾ Właściciel kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym ani właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, na której znajduje się ta infrastruktura, jest obowiązany udostępnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu takie przyłącze, instalację, całość lub część kabla, w tym w szczególności włókno światłowodowe, jeżeli doprowadzenie przyłącza telekomunikacyjnego, wykonanie instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzenie kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczenie takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe.

3a. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 i 3 jest nieodpłatny.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2348 oraz z 2019 r. poz. 270, 492, 801, 1309, 1589, 1716, 1924 i 2020.

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁴⁾ Przez art. 1 pkt 15 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

3b. W przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi koszty:

- 1) związane z udostępnieniem nieruchomości w celu wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku albo doprowadzenia do budynku przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego;
- 2) utrzymania udostępnionego przyłącza telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub całości lub części kabla telekomunikacyjnego.

4. Warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, określa umowa zawarta między przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a odpowiednio właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, właścicielem kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego. Zawarcie umowy, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowi czynność zwykłego zarządu.

5.⁵⁶⁾ Do dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 2 i 2a, art. 20, art. 21 ust. 2–3, art. 22 ust. 1, 5 i 8–10, art. 23 i art. 24a, z tym że:

- 1) termin zawarcia umowy o dostęp wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie;
- 2) Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, także wówczas, jeżeli dla istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku lub istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego warunki dostępu nie są określone w umowie, o której mowa w ust. 4, lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał instalację telekomunikacyjną budynku lub doprowadził przyłącze telekomunikacyjne, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości;
- 3) Prezes UKE określa warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1, kierując się potrzebą jak najefektywniejszego wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej znajdującej się na nieruchomości, w tym w budynku;
- 4) we wniosku o wydanie decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się numer księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości, do której ma być zapewniony dostęp.

5a.⁵⁶⁾ Umowa zawarta w formie pisemnej albo ostateczna decyzja o dostępie, o którym mowa w ust. 1, stanowią podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej. W przypadku gdy podstawą do dokonania wpisu jest ostateczna decyzja o dostępie, wpisu można dokonać także na wniosek Prezesa UKE.

5b.⁵⁶⁾ Stronami postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, są przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu. W razie zmiany zarządcy nieruchomości, ustania zarządu albo utraty przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, na jego miejsce wstępuje nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku – właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości.

5ba.⁵⁷⁾ W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o dostępie do Prezesa UKE przepisy ust. 5b oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730 i 1133) stosuje się odpowiednio.

5c. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1 i 3, przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

5d. Umowa oraz decyzja w sprawie dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, są wiążące dla następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętej tą umową lub decyzją oraz innych podmiotów władających tą nieruchomością.

5e. Przepisy ust. 1–1f oraz 2–5d stosuje się odpowiednio do każdego, komu przysługuje skuteczne względem właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości lub właściciela kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego prawo korzystania z:

- 1) punktu styku;
- 2) kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego.

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 15 lit. g ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

5f.⁵⁸⁾ Dostęp, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, 3, 5 i 6, jest obowiązany zapewnić także właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Przepisy ust. 1a–1f i 3a–5d stosuje się.

6.⁵⁹⁾ W celu zapewnienia świadczenia użytkownikom usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług rozprowadzania cyfrowych programów radiowych i telewizyjnych w wysokiej rozdzielczości przez różnych dostawców usług inwestor wyposaża budynek, zgodnie z przepisami w sprawie warunków techniczno-budowlanych wydanymi na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.⁶⁰⁾), w instalację telekomunikacyjną stanowiącą część składową nieruchomości, umożliwiającą przyłączenie do publicznych sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do świadczenia tych usług, przy zachowaniu zasady neutralności technologicznej.

7. Jeżeli użytkowany budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego lub budynek użyteczności publicznej nie jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6, właściciel jest obowiązany wyposażyć budynek w taką instalację w przypadku rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy budynku związanej z rozbudową, nadbudową lub przebudową instalacji technicznej wewnątrz budynku.

8.⁶¹⁾ W przypadku gdy inwestor występuje z wnioskiem o pozwolenie na budowę albo dokonuje zgłoszenia rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy budynku mieszkalnego wielorodzinnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej związanej z rozbudową, nadbudową lub przebudową instalacji technicznej wewnątrz budynku, a:

- 1) budynek jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6 – do wniosku o pozwolenie na budowę lub zgłoszenia dołącza się oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o istnieniu w budynku takiej instalacji;
- 2) budynek nie jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6 – wnioskiem albo zgłoszeniem należy objąć również wykonanie takiej instalacji.

9. Składający oświadczenie, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 31. 1. Jeżeli nieruchomość lub jej część zajmowana przez użytkownika końcowego nie posiada przyłączenia do sieci telekomunikacyjnej, odpowiadającego potrzebom użytkownika końcowego, właściciel nieruchomości, użytkownik wieczysty nieruchomości, osoba, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu lub zarządca nieruchomości, nie może odmówić, z wyjątkiem przypadków wynikających z przepisów prawa, instalacji, utrzymania lub wymiany zewnętrznej instalacji telekomunikacyjnej.

2. Jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz odpowiednio właściciel nieruchomości, użytkownik wieczysty nieruchomości, osoba, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, lub zarządca nieruchomości nie poczynią innych ustaleń, prace instalacyjne, utrzymanie i wymiana zewnętrznej instalacji telekomunikacyjnej odbywają się na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

Art. 32. W przypadku posiadania przez użytkownika końcowego tytułu prawnego do nieruchomości lub jej części innego niż prawo własności, prawo użytkowania wieczystego lub spółdzielcze prawo do lokalu, do przyłączenia pojedynczego zakończenia sieci stosuje się odpowiednio przepis art. 684 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495).

Art. 33. 1. Właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany umożliwić operatorom, podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości, w szczególności instalowanie urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod nieruchomością, na niej lub nad nią, umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatację i konserwację, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości.

⁵⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 15 lit. h ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. i ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2166 i 2170.

⁶¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. j ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Korzystanie z nieruchomości, o których mowa w ust. 1, jest odpłatne, chyba że strony umowy, o której mowa w ust. 3, postanowią inaczej.

3. Warunki korzystania z nieruchomości ustala się w umowie, która jest zawierana na piśmie w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora z wnioskiem o jej zawarcie.

3a. Umowa, o której mowa w ust. 3, stanowi podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej.

4. Warunki korzystania z pasa drogowego ustala się na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3, nie zostanie zawarta umowa, stosuje się odpowiednio przepisy art. 124 i art. 124a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 34. Jeżeli nieruchomość stanowi przedmiot ograniczonych praw rzeczowych lub obligacyjnych, a także zarządu lub trwałego zarządu, przepis art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 35. Przepisy art. 33 i 34 stosuje się odpowiednio do korzystania z urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej, w szczególności słupów oświetleniowych i trakcyjnych, będących własnością jednostek samorządu terytorialnego lub Skarbu Państwa i niestanowiących części składowych nieruchomości.

Art. 35a. 1. Prezes UKE może wezwać:

- 1) nadleśniczego Lasów Państwowych,
- 2) podmiot, który zarządza terenem zamkniętym,
- 3) właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcę co najmniej 10 budynków mieszkalnych wielorodzinnych, zamieszkania zbiorowego lub użyteczności publicznej,
- 4) Prezesa Krajowego Zasobu Nieruchomości, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości (Dz. U. z 2018 r. poz. 2363 oraz z 2019 r. poz. 1309)

– do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, lub umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do przedstawienia informacji Prezesowi UKE w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Po przedstawieniu informacji, o której mowa w ust. 1, lub upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Prezes UKE, kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej konkurencji oraz zapewnienia telekomunikacji, może, w drodze decyzji, określić warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, lub umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1, w tym wysokość opłat za umieszczanie na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 1, wobec których została wydana decyzja w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, lub umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1, są obowiązane do zawierania, w zakresie swojej właściwości, umów o tym dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w tej decyzji.

5. Prezes UKE podaje do publicznej wiadomości decyzję, o której mowa w ust. 3, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, zamieszczają na swoich stronach internetowych aktualne warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1, uwzględniające warunki określone decyzją, o której mowa w ust. 3.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przekazują Prezesowi UKE informacje o adresach swoich stron internetowych w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia na nich warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1. Informacja jest udostępniana przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji.

Art. 36. Do współkorzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej, w stosunku do której uprawnienie do jej zakładania, używania lub konserwacji na cudzej nieruchomości zostało nabyte na podstawie zezwolenia organu administracji publicznej lub z mocy prawa, lub znajdującej się na nieruchomościach zajmowanych lub administrowanych przez jednostki sektora finansów publicznych, których te jednostki są właścicielem, stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 i 34.

Art. 36a. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może zwrócić się do operatora sieci realizującego bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez podwykonawców, roboty budowlane dotyczące infrastruktury technicznej, finansowane w całości lub w części ze środków publicznych, z wnioskiem o koordynację robót budowlanych.

2. Koordynacja robót budowlanych polega na:

- 1) współdziałaniu operatora sieci z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w celu umożliwienia wykonywania przez tego przedsiębiorcę robót budowlanych dotyczących szybkiej sieci telekomunikacyjnej w tym samym czasie i w tym samym miejscu, w szczególności w tym samym budynku lub we wspólnym wykopie, co roboty budowlane wykonywane przez operatora sieci;
- 2) zaprojektowaniu i wykonaniu przez operatora sieci infrastruktury technicznej, w szczególności kanalizacji kablowej, szafy kablowej, punktu styku lub antenowej konstrukcji wsporczej, uwzględniającej potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego dotyczące realizacji elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej, jeżeli powielenie tej infrastruktury przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest technicznie niemożliwe lub ekonomicznie nieopłacalne.

3. Operator sieci uwzględnia wnioski o koordynację robót budowlanych, jeżeli:

- 1) został złożony w celu budowy lub wykonywania innych robót budowlanych dotyczących elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej;
- 2) jego uwzględnienie nie spowoduje poniesienia przez operatora sieci dodatkowych kosztów dotyczących planowanych przez niego robót budowlanych, w tym kosztów spowodowanych opóźnieniami tych robót;
- 3) zapewnienie koordynacji robót budowlanych nie spowoduje opóźnienia uniemożliwiającego zakończenie inwestycji realizowanej przez operatora sieci w terminie określonym w umowie o dofinansowaniu lub umowie w sprawie zamówienia publicznego;
- 4) jego uwzględnienie nie utrudni wykonywania kontroli nad robotami budowlanymi objętymi koordynacją;
- 5) został złożony:
 - a) nie później niż na 30 dni przed dniem złożenia wniosku o pozwolenie na budowę lub zgłoszenia, o który mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane,
 - b) na naradzie koordynacyjnej, o której mowa w art. 28b ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, w odniesieniu do robót budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę lub zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 6) przedsiębiorca telekomunikacyjny uzyskał decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych – w przypadku robót budowlanych prowadzonych w pasie drogowym dróg publicznych.

4. Koordynacja robót budowlanych w pasie drogowym dróg publicznych nie zwalnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z obowiązku uzyskania decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

5. Operator sieci może odmówić uwzględnienia wniosku o koordynację robót budowlanych, jeżeli:

- 1) jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne lub integralność i bezpieczeństwo sieci, w szczególności infrastruktury krytycznej;
- 2) planowane usługi telekomunikacyjne mogą spowodować poważne zakłócenia w świadczeniu innych usług za pośrednictwem infrastruktury technicznej objętej koordynacją robót budowlanych;
- 3) zaoferuje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu skuteczny dostęp do infrastruktury technicznej, w szczególności polegający na współkorzystaniu z włókna światłowodowego lub dostępie do niego, który:
 - a) spełnia potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie zapewnienia szybkich sieci telekomunikacyjnych,
 - b) jest ekonomicznie opłacalny w porównaniu z kosztami zapewniania koordynacji robót budowlanych w zakresie proponowanym we wniosku o koordynację robót budowlanych i na warunkach w nim proponowanych.

6. Operator sieci jest obowiązany podać przyczyny odmowy uwzględnienia wniosku o koordynację robót budowlanych w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.

Art. 36b. 1. Warunki koordynacji robót budowlanych strony ustalają w umowie o koordynacji robót budowlanych, zawartej na piśmie pod rygorem nieważności. Przepisy art. 19 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

2. W umowie o koordynacji robót budowlanych ustala się w szczególności kwestie dotyczące:

- 1) udostępniania posiadanych informacji niezbędnych do przygotowania dokumentacji projektowej;
- 2) dostępu do nieruchomości w celu umieszczenia i eksploatacji infrastruktury telekomunikacyjnej, z wyłączeniem jej umieszczania w pasie drogowym dróg publicznych;
- 3) warunków technicznych i eksploatacyjnych w zakresie realizowania na tym samym terenie budowy robót budowlanych dotyczących infrastruktury technicznej i infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 4) harmonogramu prac każdej ze stron oraz zasad zapewnienia dostępu do budowy;
- 5) wyznaczenia koordynatora inspektorów nadzoru inwestorskiego, jeżeli jest wymagany;
- 6) zabezpieczenia terenu budowy;
- 7) pokrycia i zabezpieczenia dodatkowych kosztów ponoszonych przez operatora sieci.

3. Do umowy o koordynacji robót budowlanych przepisy art. 19 ust. 1 i 2, art. 21, art. 22, art. 24 i art. 24a ust. 2 stosuje się odpowiednio, z tym że decyzje wydaje starosta albo wojewoda.

4.⁶²⁾ Warunek, o którym mowa w art. 36a ust. 3 pkt 2, uważa się za spełniony również wówczas, gdy w umowie o koordynacji robót budowlanych wnioskodawca zobowiązał się pokryć dodatkowe koszty ponoszone przez operatora sieci, oferując zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania, o którym mowa w art. 148 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843).

4.⁶³⁾ Warunek, o którym mowa w art. 36a ust. 3 pkt 2, uważa się za spełniony również wówczas, gdy w umowie o koordynacji robót budowlanych wnioskodawca zobowiązał się pokryć dodatkowe koszty ponoszone przez operatora sieci, oferując zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania, o którym mowa w art. 450 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019).

Art. 36c. 1. W przypadku niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o koordynacji robót budowlanych przez operatora sieci, odmowy uwzględnienia wniosku w tej sprawie lub niezawarcia umowy o koordynacji robót budowlanych, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku każda ze stron może zwrócić się do starosty właściwego ze względu na miejsce wykonywania robót budowlanych. Przepis art. 21 ust. 2a stosuje się odpowiednio.

2. Starosta wydaje decyzję w sprawie koordynacji robót budowlanych niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków koordynacji robót budowlanych, z uwzględnieniem celu, jakiemu ta koordynacja ma służyć;
- 2) obowiązki nałożone na operatora sieci w przepisach prawa lub decyzjach;
- 3) potrzebę minimalizowania negatywnych skutków koordynacji robót budowlanych dla inwestycji wykonywanej przez operatora sieci;
- 4) praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych aspektów koordynacji robót budowlanych zarówno zaproponowanych przez strony negocjacji, jak i mogących stanowić rozwiązania alternatywne;
- 5) interes publiczny, w tym zapewnienie bezpieczeństwa publicznego oraz ochronę środowiska;
- 6) wymagania, o których mowa w art. 26.

3. Decyzja w sprawie koordynacji robót budowlanych rozstrzyga zaistniałe kwestie sporne, dotyczące w szczególności okoliczności, o których mowa w art. 36b ust. 2.

4. Decyzję w sprawie koordynacji robót budowlanych obejmujących obiekty i roboty budowlane, o których mowa w art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce wykonywania robót budowlanych. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

5. Do decyzji w sprawie koordynacji robót budowlanych przepisy art. 22 ust. 5–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 36d. Operator sieci zawiera umowy o projektowaniu i wykonywaniu robót budowlanych dotyczących infrastruktury technicznej, uwzględniając obowiązki w zakresie koordynacji robót budowlanych.

⁶²⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 63.

⁶³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 57 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2020), która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

Art. 36e. 1. W celu umożliwienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu ubiegania się o koordynację robót budowlanych operator sieci jest obowiązany udostępnić mu informacje dotyczące planowanych w okresie najbliższych 6 miesięcy lub aktualnie wykonywanych robót budowlanych, o których mowa w art. 36a ust. 1.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) lokalizację i rodzaj robót;
- 2) element infrastruktury technicznej, którego roboty dotyczą;
- 3) przewidywaną datę rozpoczęcia robót i czas ich trwania;
- 4) dane kontaktowe operatora sieci w sprawach koordynacji robót budowlanych.

3. W celu uzyskania informacji, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny składa do operatora sieci, w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, wniosek w tej sprawie.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. Operator sieci może odmówić udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim:

- 1) są one dostępne za pośrednictwem punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji;
- 2) jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 6b;
- 3) informacje te zostały podane do publicznej wiadomości na jego stronie internetowej.

6. W przypadku odmowy udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, operator sieci jest obowiązany przedstawić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 3, szczegółowo uzasadnione przyczyny swojej odmowy.

7. W przypadku gdy operator sieci odmówił udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, ze względu na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, starosta w decyzji, o której mowa w art. 36f ust. 1, albo wojewoda w decyzji, o której mowa w art. 36f ust. 2, może uchylić to zastrzeżenie, jeżeli uzna, że informacje te są niezbędne dla realizacji szybkich sieci telekomunikacyjnych. Przepis art. 29 ust. 6b stosuje się odpowiednio.

8. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystane wyłącznie do celów związanych z ubieganiem się o koordynację robót budowlanych i realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej, a przedsiębiorca telekomunikacyjny, któremu zostały one udostępnione, jest obowiązany do podejmowania niezbędnych środków w celu zachowania ich poufności.

Art. 36f. 1. Spory w sprawach, o których mowa w art. 36e, między operatorem sieci a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym wnoszącym o udostępnienie informacji, o których mowa w art. 36e ust. 1, rozstrzyga starosta właściwy ze względu na miejsce wykonywania robót budowlanych, w drodze decyzji, na wniosek jednej ze stron.

2. Spory w sprawach, o których mowa w art. 36e, dotyczących obiektów i robót budowlanych, o których mowa w art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, rozstrzyga wojewoda właściwy ze względu na miejsce wykonywania robót budowlanych, w drodze decyzji, na wniosek jednej ze stron.

3. W postępowaniach w sprawach wydania decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, rozstrzyga się o kosztach postępowania. Wymierzenie kosztów odbywa się w trybie działu IX ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o ich wydanie, kierując się niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.

Art. 36g. 1. Obowiązek uwzględnienia wniosku o koordynację robót budowlanych, o którym mowa w art. 36a ust. 3, lub obowiązek udostępnienia informacji, o którym mowa w art. 36e ust. 1, może nie dotyczyć:

- 1) infrastruktury technicznej, której wykorzystanie do celów szybkich sieci telekomunikacyjnych jest niemożliwe ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny;
- 2) robót budowlanych o nieznacznej wartości.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa oraz ministrem właściwym do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaj infrastruktury technicznej lub robót budowlanych, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa oraz ciągłości funkcjonowania infrastruktury technicznej, a także rozmiarem, czasem trwania i wartością robót budowlanych.

Art. 36h. 1. Organem wyższego stopnia w sprawach, o których mowa w art. 36c ust. 1 i art. 36f ust. 1, jest wojewoda.

2. Organem wyższego stopnia w sprawach, o których mowa w art. 36c ust. 4 i art. 36f ust. 2, jest Prezes UKE. Odwołania w tych sprawach Prezes UKE rozstrzyga po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, a w przypadku przedsiębiorstw energetycznych w uzgodnieniu z Prezesem URE.

Rozdział 4

Odrębna własność elementów infrastruktury telekomunikacyjnej

Art. 37. Włókno światłowodowe umieszczone w kablu światłowodowym wchodzące w skład sieci telekomunikacyjnej może stanowić odrębny przedmiot własności i innych praw rzeczowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Art. 38. 1. W przypadku ustanowienia odrębnej własności włókna światłowodowego, właścicielowi włókna przysługuje udział w części wspólnej kabla światłowodowego, jako prawo związane z własnością włókna. Nie można żądać zniesienia współwłasności części wspólnej kabla, dopóki trwa odrębna własność włókien światłowodowych.

2. Część wspólną kabla światłowodowego stanowią wszystkie jego elementy oprócz włókien światłowodowych.

3. Udział właściciela włókna światłowodowego w części wspólnej kabla światłowodowego odpowiada stosunkowi liczby włókien przypadających temu właścicielowi do ogólnej liczby włókien światłowodowych w kablu.

Art. 39. 1. Dotychczasowy właściciel kabla światłowodowego ma co do włókna światłowodowego, którego odrębna własność nie została ustanowiona, oraz co do części wspólnej kabla światłowodowego takie same uprawnienia i obowiązki, jakie przysługują właścicielom włókien, których odrębna własność została ustanowiona.

2. Jeżeli do ustanawiania odrębnej własności włókien światłowodowych dochodzi sukcesywnie, właściciele włókien, których odrębna własność już została ustanowiona, nie są stronami umów dotyczących ustanawiania odrębnej własności dalszych włókien.

Art. 40. 1. Odrębną własność włókna światłowodowego można ustanowić w drodze umowy między właścicielem kabla światłowodowego wchodzącego w skład sieci telekomunikacyjnej a nabywcą własności włókna, a także w drodze jednostronnej czynności prawnej właściciela takiego kabla albo orzeczenia sądu znoszącego współwłasność kabla.

2. Odrębna własność włókna światłowodowego może powstać także w wykonaniu umowy zobowiązującej przedsiębiorcę do wybudowania sieci telekomunikacyjnej oraz do ustanowienia po zakończeniu budowy odrębnej własności włókna światłowodowego i przeniesienia tego prawa na drugą stronę umowy lub na inną wskazaną w umowie osobę.

3. Czynność prawna obejmująca oświadczenie woli o ustanowieniu odrębnej własności włókna światłowodowego wymaga, dla skutecznego ustanowienia tego prawa, zachowania formy pisemnej z urzędowym poświadczeniem daty.

Art. 41. 1. Umowa ustanawiająca odrębną własność włókna światłowodowego określa w szczególności:

- 1) rodzaj i przebieg sieci telekomunikacyjnej obejmującej kabel światłowodowy, co do którego włókna zostaje ustanowiona odrębna własność;
- 2) rodzaj kabla światłowodowego, lokalizację jego zakończeń oraz liczbę włókien światłowodowych w tym kablu;
- 3) włókno światłowodowe, którego odrębna własność zostaje ustanowiona;
- 4) wielkość udziałów przypadających właścicielom poszczególnych włókien światłowodowych w części wspólnej kabla światłowodowego;
- 5) sposób podejmowania decyzji przez współwłaścicieli części wspólnej kabla światłowodowego w zakresie czynności dotyczących tego kabla jako całości, z zastrzeżeniem art. 42;
- 6) sposób partycypacji współwłaścicieli części wspólnej kabla światłowodowego w kosztach utrzymania, konserwacji, naprawy lub wymiany kabla, z zastrzeżeniem art. 43.

2. Przepisy o ustanowieniu odrębnej własności włókna światłowodowego w drodze umowy stosuje się odpowiednio do ustanowienia odrębnej własności włókna w drodze jednostronnej czynności prawnej właściciela kabla oraz orzeczenia sądu znoszącego współwłasność kabla.

Art. 42. 1. W przypadku sukcesywnego ustanawiania odrębnej własności włókien światłowodowych lub zbycia wcześniej ustanowionej własności włókna, przyjęty przez dotychczasowych współwłaścicieli części wspólnej kabla światłowodowego sposób podejmowania decyzji w zakresie czynności dotyczących tego kabla jako całości odnosi skutek także do każdego kolejnego nabywcy włókna.

2. W przypadku braku odmiennej umowy, w odniesieniu do sposobu podejmowania decyzji przez współwłaścicieli części wspólnej kabla światłowodowego o czynnościach dotyczących tego kabla jako całości, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego o współwłasności w częściach ułamkowych dotyczące zarządu rzeczą wspólną, z uwzględnieniem przepisów ust. 3 i 4.

3. Współwłaściciele części wspólnej kabla światłowodowego są zobowiązani do ścisłego współdziałania w zakresie czynności dotyczących tego kabla jako całości, w szczególności związanych z jego utrzymaniem, eksploatacją, konserwacją, naprawą lub wymianą.

4. W przypadku braku współdziałania, o którym mowa w ust. 3, każdy ze współwłaścicieli części wspólnej kabla światłowodowego może żądać upoważnienia sądowego do dokonania czynności określonych w ust. 3, chyba że dana czynność zmierza do wymiany kabla zniszczonego z wyłącznej winy żądającego czynności, a pozostali współwłaściciele wyrażają sprzeciw.

Art. 43. W przypadku braku odmiennej umowy, współwłaściciele części wspólnej kabla światłowodowego partycypują w kosztach utrzymania, eksploatacji, konserwacji, naprawy lub wymiany kabla jako całości, proporcjonalnie do ich udziałów w części wspólnej kabla.

Art. 44. Za zobowiązania związane z czynnościami, o których mowa w art. 43, odpowiada każdy współwłaściciel części wspólnej kabla światłowodowego, proporcjonalnie do jego udziału w części wspólnej kabla.

Art. 45. Przepisy art. 37–44 stosuje się odpowiednio do ustanawiania odrębnej własności przewodów w kablach telekomunikacyjnych innych niż światłowodowe oraz zespołu ułożonych jedna za drugą i połączonych ze sobą rur kanalizacyjnych tworzących kanał służący do ułożenia w nim kabli telekomunikacyjnych wchodzących w skład kanalizacji kablowej wielootworowej, a także podejmowania decyzji w zakresie czynności dotyczących tych kabli i tej kanalizacji kablowej jako całości, partycypacji w kosztach ich utrzymania, eksploatacji, konserwacji, naprawy lub wymiany oraz odpowiedzialności za zobowiązania związane z tymi czynnościami.

Rozdział 5

Szczególne zasady lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych

Art. 46. 1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zwany dalej „planem miejscowym”, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

1a.⁶⁴⁾ Nie stosuje się ustaleń planu miejscowego w zakresie ustanowionych zakazów lub przyjętych w nim rozwiązań, o których mowa w ust. 1, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

2. Jeżeli lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej nie jest umieszczona w planie miejscowym, dopuszcza się jej lokalizowanie, jeżeli nie jest to sprzeczne z określonym w planie przeznaczeniem terenu ani nie narusza ustanowionych w planie zakazów lub ograniczeń. Przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.

3. W przypadku braku planu miejscowego lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej innej niż infrastruktura telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, na warunkach określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945, z późn. zm.⁶⁵⁾).

Art. 47. Nie wymaga wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, budowa infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu oraz wykonywanie innych robót budowlanych dotyczących takiej infrastruktury.

Art. 48. Przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz Prezes UKE mogą zaskarżyć, w zakresie telekomunikacji, uchwałę w sprawie uchwalenia planu miejscowego.

⁶⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 60, 235, 730, 1009, 1524, 1696, 1716 i 1815.

Rozdział 6

Szczególne zasady lokalizowania regionalnych sieci szerokopasmowych

Art. 49. 1. Regionalną sieć szerokopasmową lokalizuje się w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

2. W sprawach dotyczących lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1398 oraz z 2019 r. poz. 730, 1696 i 2020).

3. Regionalna sieć szerokopasmowa jest inwestycją celu publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 49a. Regionalna sieć szerokopasmowa może być realizowana przez inwestora, bez konieczności uzyskiwania decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, na warunkach określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Art. 50. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wydaje, na wniosek inwestora, wojewoda.

2. Na wniosek inwestora, wojewoda wydaje decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej w odniesieniu do części zamierzenia inwestycyjnego na obszarze danego województwa.

3. Wojewoda niezwłocznie przesyła do wiadomości ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gminy, na której obszarze jest lokalizowana regionalna sieć szerokopasmowa, kopie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

4. (uchylony)⁶⁶⁾

5. Do postępowania w sprawach o ustalenie lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy. Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. W przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie zawieszają się postępowania.

6. Nie wymagają wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej roboty budowlane:

- 1) polegające na rozbudowie lub przebudowie sieci, jeżeli nie powodują zmiany sposobu zagospodarowania terenu i użytkowania obiektu budowlanego oraz zmiany formy architektonicznej, a także nie są zaliczone do przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, lub
- 2) niewymagające pozwolenia na budowę.

Art. 51. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 50, zawiera:

- 1) określenie granic terenu objętego wnioskiem i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, przedstawionych na mapie zasadniczej lub w przypadku jej braku – na mapie ewidencyjnej, przedstawiającej istniejące uzbrojenie terenu oraz proponowany przebieg regionalnej sieci szerokopasmowej, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych tej sieci;
- 2) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
- 3) analizę powiązania inwestycji z istniejącym uzbrojeniem terenu;
- 4) charakterystykę inwestycji, obejmującą określenie:
 - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposób odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie infrastruktury technicznej, a w razie potrzeby również sposobu unieszkodliwiania odpadów,
 - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawionych w formie opisowej i graficznej,
 - c) istotnych parametrów technicznych inwestycji oraz jej wpływ na środowisko.

⁶⁶⁾ Przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Przez uzbrojenie terenu należy rozumieć wybudowane urządzenia, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

3. Do wniosku, o którym mowa w art. 50, dołącza się:

- 1) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, z późn. zm.⁶⁷⁾), o ile jest wymagana;
- 2) uzgodnienia lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej z właściwym zarządcą drogi – w odniesieniu do obszarów pasa drogowego lub obszarów w liniach rozgraniczających teren inwestycji drogowej określonych w decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi, decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi krajowej albo decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej a także obszarów przyległych do pasa drogowego;
- 3) opinie:
 - a) ministra właściwego do spraw zdrowia – w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych w miejscowościach uzdrowiskowych,
 - b) dyrektora właściwego urzędu morskiego – w odniesieniu do obszarów morskich, obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani,
 - c) właściwego organu nadzoru górniczego – w odniesieniu do terenów górniczych,
 - d) właściwego organu administracji geologicznej – w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,
 - e) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych – w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne,
 - f) dyrektora parku narodowego – w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny,
 - g) właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska – w odniesieniu do innych niż wymienione w lit. f obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody,
 - h) dyrektora właściwego regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią,
 - i) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe,
 - j) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków – w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1696),
 - k) właściwego zarządcy terenów kolejowych – w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, 730, 1214, 1979 i 2020),
 - l) właściwego wojewody, marszałka województwa oraz starosty w zakresie zadań rządowych albo samorządowych, służących do realizacji inwestycji celu publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 3 i art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – w odniesieniu do terenów nieobjętych planami zagospodarowania przestrzennego,
 - m) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

4. Właściwy organ dokonuje uzgodnienia lub wydaje opinię, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, na wniosek inwestora, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. Organ dokonuje uzgodnienia w formie postanowienia, na które inwestorowi przysługuje zażalenie.

6. Niedokonanie uzgodnienia lub niewydanie opinii, w terminie, o którym mowa w ust. 4, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku.

7. Uzgodnienie i opinie, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, zastępują uzgodnienia, zezwolenia, pozwolenia, opinie bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji.

⁶⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 630, 1501, 1589, 1712, 1815, 1924 i 2170.

Art. 52. 1. Wojewoda w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 50, zawiadamia o wszczęciu postępowania w sprawie o ustalenie lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej:

- 1) wnioskodawcę – na adres wskazany we wniosku o wydanie tej decyzji;
- 2) właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji – na adres wskazany w ewidencji gruntów i budynków lub katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia;
- 3) pozostałe strony – w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego, a także w urzędach gmin właściwych ze względu na planowaną lokalizację regionalnej sieci szerokopasmowej i w prasie lokalnej;
- 4) właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w ust. 5 pkt 2, przy czym wójt, burmistrz lub prezydent miasta niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia ogłasza o wszczęciu postępowania w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu gminy oraz w sposób zwyczajowo przyjęty.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie nieruchomości lub ich części, objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, według ewidencji gruntów i budynków lub katastru nieruchomości;
- 2) informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

3. W przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, zawiadomienia dokonuje się w formie obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do innych wezwań, zawiadomień i pism, które organ jest obowiązany doręczać stronom w toku postępowania.

5. Z dniem zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, nie mogą być przedmiotem obrotu, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, do czasu wydania takiej decyzji, nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji innej niż inwestycja celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy, a toczące się postępowania w tych sprawach ulegają zawieszeniu z mocy prawa do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej;
- 3) obrót nieruchomościami innymi niż określone w pkt 1, objętymi wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej oraz ustanowienie na nich ograniczonych praw rzeczowych, nie wpływa na toczące się postępowanie.

6. W przypadku zbycia własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nabywca i zbywca są obowiązani zgłosić właściwemu wojewodzie dane nowego właściciela lub użytkownika wieczystego. Niedokonanie powyższego zgłoszenia i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela nie stanowią podstawy do wznowienia postępowania.

7. Czynność prawna dokonana z naruszeniem zakazu, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, jest nieważna.

Art. 53. Wojewoda niezwłocznie składa wniosek do właściwego sądu o ujawnienie w księdze wieczystej wszczęcia postępowania w sprawie o ustalenie lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, a jeżeli nieruchomość nie ma urzędowej księgi wieczystej – o złożenie do istniejącego zbioru dokumentów zawiadomienia o wszczęciu tego postępowania. W przypadku ostatecznej decyzji odmawiającej ustalenia lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, wojewoda niezwłocznie występuje do właściwego sądu o wykreślenie z księgi wieczystej wpisu o wszczęciu postępowania albo składa odpowiednie zawiadomienie do zbioru dokumentów.

Art. 54. 1. Wojewoda wydaje decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 50.

2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej zawiera w szczególności:

- 1) określenie rodzaju inwestycji;
- 2) warunki techniczne realizacji inwestycji;

- 3) wynikające z przepisów odrębnych warunki w zakresie:
 - a) ochrony środowiska i zdrowia ludzi, ochrony przyrody oraz ochrony zabytków,
 - b) obsługi infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - c) wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich,
 - d) ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych;
- 4) określenie linii rozgraniczających teren inwestycji, wyznaczonych na mapie zasadniczej lub w przypadku jej braku – na mapie ewidencyjnej;
- 5) określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości niezbędnych do realizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, o ile jest to wymagane;
- 6) informację o zgodności lub braku zgodności inwestycji z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa.

3. Przepisy art. 124 ust. 4, art. 124a oraz art. 128 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

4. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, na okres i w zakresie niezbędnym do realizacji i eksploatacji regionalnej sieci szerokopasmowej:

- 1) zobowiązuje podmiot zarządzający lub gospodarujący gruntami stanowiącymi własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem terenów zajętych pod drogi publiczne, terenów zajętych pod linie kolejowe i gruntów pokrytych wodami płynącymi, do ich wydania najpóźniej w dniu uzyskania przez inwestora decyzji o pozwoleniu na budowę;
- 2) uprawnia inwestora do faktycznego objęcia w posiadanie gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego;
- 3) stanowi tytuł prawny do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

5. Nie można uzależnić wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

6. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej powierza się osobie, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.

7. Wzmiankę o wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej zamieszcza się w księdze wieczystej i katastrze nieruchomości. Wpisów dokonuje się na wniosek inwestora.

8. W przypadku gdy lokalizacja regionalnej sieci szerokopasmowej wymaga przejścia przez tereny dróg publicznych, linii kolejowych bądź grunty pokryte wodami płynącymi, inwestor jest uprawniony do nieodpłatnego zajęcia tego terenu na czas realizacji tej inwestycji.

9. Inwestor, nie później niż w terminie 30 dni przed planowanym zajęciem terenu, uzgadnia, w drodze pisemnego porozumienia, z zarządcą drogi, zarządcą infrastruktury kolejowej lub odpowiednimi podmiotami, o których mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 oraz z 2019 r. poz. 125, 534, 1495 i 2170), zakres, warunki i termin zajęcia tego terenu.

10. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 55. Grunty pokryte wodami, stanowiące własność Skarbu Państwa, niezbędne do realizacji inwestycji w zakresie regionalnych sieci szerokopasmowych, oddaje się inwestorowi w użytkowanie na czas prowadzenia i eksploatacji inwestycji, za opłatą roczną, na zasadach określonych w art. 261 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. Umowę użytkowania zawiera się w terminie 14 dni od dnia podpisania porozumienia, o którym mowa w art. 54 ust. 9.

Art. 56. Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzjami o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej w granicach linii rozgraniczających teren inwestycji nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161).

Art. 57. 1. Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wnioskodawcy oraz zawiadamia o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego, w urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację tej inwestycji, a także w prasie lokalnej.

2. Wojewoda doręcza zawiadomienie o wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu na adres wskazany w ewidencji gruntów i budynków lub katastrze nieruchomości. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w ewidencji gruntów i budynków lub w katastrze nieruchomości uznaje się za skuteczne.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, oraz w sytuacji, gdy właściciel lub użytkownik wieczysty nie żyją, a ich spadkobiercy nie wykazali prawa do spadku.

4. Zawiadomienie o wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej zawiera:

- 1) oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych decyzją, według ewidencji gruntów i budynków lub katastru nieruchomości;
- 2) informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z decyzją.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do doręczenia i zawiadomienia stron o decyzji wydanej przez organ drugiej instancji.

Art. 58. 1. Od decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej stronie służy odwołanie do ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

2. Odwołanie od decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej zawiera zarzuty odnoszące się do decyzji, określa istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazuje dowody uzasadniające to żądanie.

3. W przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję wydaną w sprawie ustalenia lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, wstrzymanie wykonania tej decyzji na wniosek skarżącego sąd może uzależnić od złożenia przez skarżącego kaucji na zabezpieczenie roszczeń inwestora z powodu wstrzymania wykonania decyzji. W przypadku uznania skargi za zasadną w całości lub w części kaucja podlega zwrotowi. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie w sprawach kaucji stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o zabezpieczeniu roszczenia.

4. Kaucja, o której mowa w ust. 3, w stosunku do osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej wynosi od 500 zł do 5000 zł, a dla innych podmiotów od 5000 zł do 50 000 zł. Sąd, ustalając wysokość kaucji, bierze pod uwagę sytuację osobistą i majątkową skarżącego, wartość nieruchomości objętej decyzją w sprawie ustalenia lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, wartość i zakres inwestycji oraz interes społeczny.

5. W postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą jest dotknięta tylko część decyzji dotycząca odcinka regionalnej sieci szerokopasmowej.

6. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę regionalnej sieci szerokopasmowej. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, sąd administracyjny po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia budowy regionalnej sieci szerokopasmowej może jedynie stwierdzić, że decyzja narusza prawo z przyczyn określonych w art. 145 lub 156 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 59. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wiąże właściwe organy przy opracowywaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz planów zagospodarowania przestrzennego. Wojewoda niezwłocznie przekazuje wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej właściwym miejscowo wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast.

2. Ilekroć w odrębnych przepisach, w tym w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub o decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wiąże właściwe organy w zakresie wydawania:

- 1) decyzji o warunkach zabudowy;
- 2) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego;
- 3) (uchylony)
- 4) decyzji, o której mowa w art. 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1474 oraz z 2019 r. poz. 1716);
- 5) decyzji, o której mowa w art. 9q ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 6) decyzji, o której mowa w art. 23 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1372);

- 7) decyzji, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1554, 1724 i 2020);
- 8) decyzji, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1380).

4. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wiąże organ wydający pozwolenie na budowę, organ wydający decyzje, o których mowa w art. 124 ust. 1 i art. 124a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, oraz zarządcę drogi wydającego zezwolenie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Zezwolenie zarządcy drogi jest wydawane w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia wniosku o jego wydanie. Przepisy art. 124 ust. 4 i 8, art. 124a oraz art. 128 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

5. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej jest wiążąca dla następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych tą decyzją oraz innych podmiotów władających tymi nieruchomościami.

Art. 60. 1. Pozwolenie na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej, wymagane przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, wydaje właściwy miejscowo wojewoda, na zasadach i w trybie przepisów tej ustawy, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

1a. W przypadku budowy regionalnej sieci szerokopasmowej polegającej na wykonaniu robót zwolnionych z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, wymaganego przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, dla których wymagane jest zgłoszenie, organem właściwym do przyjęcia zgłoszenia robót jest wojewoda. Przepisu art. 30 ust. 6 pkt 2 ustawy określonej w zdaniu pierwszym w zakresie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie stosuje się.

2. Wojewoda wydaje pozwolenie na budowę albo przyjmuje zgłoszenie regionalnej sieci szerokopasmowej, w zależności od zakresu określonego we wniosku albo zgłoszeniu inwestora, dla całej lub dla części inwestycji, w szczególności dla poszczególnych odcinków sieci lub linii, położonych na obszarze województwa.

3. W razie potrzeby, pozwolenie na budowę zawiera:

- 1) obowiązek rozbiórki za uprzednią zgodą właściciela wyrażoną w formie pisemnej istniejących obiektów budowlanych oraz określenie jej terminu;
- 2) obowiązek dokonania przebudowy istniejącego uzbrojenia terenu;
- 3) określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w pkt 1 i 2, lub innych niezbędnych do wykonania regionalnej sieci szerokopasmowej.

4. Przepisy art. 124 ust. 4 i 8, art. 124a oraz art. 128 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

5. Przepisy art. 52 ust. 3 i 4, art. 56 oraz art. 57 ust. 2 stosuje się do pozwolenia na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej.

Art. 61. 1. W pozwoleniu na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej wojewoda zezwala, w zakresie niezbędnym do realizacji inwestycji, na usunięcie drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji regionalnej sieci szerokopasmowej. Do inwestycji w zakresie lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej nie stosuje się przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244 i 2340 oraz z 2019 r. poz. 1696 i 1815), z wyjątkiem art. 83f ust. 1 oraz art. 84–89 tej ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wniosek o pozwolenie na budowę dodatkowo zawiera:

- 1) inwentaryzację drzew lub krzewów znajdujących się na terenie objętym wnioskiem, z wyszczególnieniem gatunku, obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 130 cm oraz przeznaczenia i dotychczasowego sposobu wykorzystywania terenu, na którym rosną drzewa lub krzewy, oraz
- 2) plan gospodarki zielenią, jako część projektu zagospodarowania działki lub terenu, w którym określa się przyczynę i termin zamierzonego usunięcia poszczególnych drzew lub krzewów, wielkość powierzchni, z której zostaną usunięte krzewy, oraz planowane nasadzenia zastępcze.

3. Wojewoda może w pozwoleniu na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej nałożyć obowiązek przesadzenia drzew lub krzewów we wskazane miejsce lub zastąpienia ich innymi drzewami lub krzewami, w liczbie nie mniejszej niż liczba usuwanych drzew lub krzewów.

4. Opłaty za usunięcie drzew lub krzewów ponosi inwestor.

5. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, zarządzające, na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, nieruchomościami w stosunku do których wydano pozwolenie na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej zawierające zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane dokonać nieodpłatnie, z zastrzeżeniem ust. 6, wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzątnięcia w terminie ustalonym w odrębnym porozumieniu między Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe a inwestorem.

6. Koszty wycinki drzew i krzewów w wieku do 20 lat oraz ich uprzątnięcia ponosi inwestor.

7. Drewno pozyskane z wycinki drzew i krzewów, o której mowa w ust. 5, pozostaje w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 62–74. (pominięte)

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 75. 1. Przepis art. 46 i art. 48 stosuje się także do planów miejscowych obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

Art. 76. Jednostka samorządu terytorialnego, która w dniu wejścia w życie ustawy posiada infrastrukturę telekomunikacyjną lub sieci telekomunikacyjne, jest obowiązana złożyć wniosek o wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 77. 1. W przypadku umów zawartych na czas określony przed dniem wejścia w życie ustawy, dotyczących działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 i art. 16 ust. 1, do zmiany polegającej na przedłużeniu na kolejne okresy lub przekształceniu w umowy na czas nieokreślony stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

2. Jednostki samorządu terytorialnego oraz podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej są obowiązane dostosować do przepisów niniejszej ustawy zawarte na czas nieokreślony, przed dniem wejścia w życie ustawy, umowy dotyczące działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 i art. 16 ust. 1, w terminie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. W przypadku stwierdzenia przez Prezesa UKE, że działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 i art. 16 ust. 1, narusza wymagania określone w art. 3 ust. 2, Prezes UKE może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości,
- 2) wskazać środki, jakie należy zastosować w celu usunięcia nieprawidłowości,
- 3) określić dopuszczalny zakres i warunki świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym lub
- 4) określić termin usunięcia nieprawidłowości lub dostosowania działalności do zakresu i warunków, o których mowa w pkt 3

– mając na uwadze interes użytkowników końcowych, uzasadniony interes wspólnoty samorządowej oraz wymagania określone w art. 3 ust. 2, a także to, że środki, jakie należy zastosować w celu usunięcia nieprawidłowości, oraz dopuszczalny zakres i warunki świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym nie mogą uniemożliwiać wykonywania dotychczasowej działalności.

4. Przepisy art. 9 i 10 stosuje się także do działalności rozpoczętej przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 78. (uchylony)

Art. 79. 1. Do inwestycji drogowej, dla której przed dniem wejścia w życie ustawy został złożony wniosek o wydanie decyzji:

- 1) o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. poz. 150, z późn. zm.⁶⁸⁾) lub
- 2) o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub
- 3) o ustaleniu lokalizacji drogi lub decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi krajowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do inwestycji drogowej dotyczącej autostrad płatnych realizowanych na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, w przypadku których przed dniem wejścia w życie ustawy zawarto umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady lub ogłoszono przetarg na budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 80. Do spraw o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną przepisy dotychczasowe stosuje się na wniosek inwestora, który może być złożony najpóźniej w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 81. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 40 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 62, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 40 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 62, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane pozostają w mocy do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, określi szczegółowe warunki techniczne wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 30 ust. 6, w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 82. Za regionalne sieci szerokopasmowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy uważa się także sieci telekomunikacyjne realizowane jako szerokopasmowe w ramach programów operacyjnych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 83. 1. W terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy minister właściwy do spraw łączności we współpracy z Prezesem UKE sporządzi raport dotyczący stanu sieci szerokopasmowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz działań przedsiębiorców telekomunikacyjnych, organów państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego, w zakresie rozwoju takiej infrastruktury.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw łączności przekaze Prezesowi Rady Ministrów.

3. Raport, o którym mowa w ust. 1, zawiera wnioski oraz propozycje działań wspierających rozwój sieci szerokopasmowych, w szczególności na obszarach wiejskich, z uwzględnieniem wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności usług telekomunikacyjnych, ich ceny i jakości.

Art. 84–86. (pominięte)

Art. 87. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁶⁹⁾, z wyjątkiem art. 29, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

⁶⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. poz. 708, 865, 958, 1056, 1227, 1464 i 1505, z 2009 r. poz. 100, 106, 666, 1070 i 1664 oraz z 2010 r. poz. 104, 145, 227 i 489.

⁶⁹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 16 czerwca 2010 r.